

[Ømann.]

115 mill. kr., og hjælpen på de 50 mill. kr. må man så have in mente ved eventuelt kommende landbrugsforhandlinger.

Det kan også på anden måde mærkes, at venstre er kommet i regering. Når der lånes penge ud fra staten, plejer vi at finde lånebeløbet på den lov, vi her taler om. Sådanne omsvøb ligger ikke for den nuværende regering. Der blev i forbindelse med momsudsættelsen givet en kredit på omkring 250 mill. kr., og det blev gjort ad administrativ vej, uden at nogen — end-sige folketinget — blev spurgt. Ganske uanset den bogstavfortolkning, som justitsministeriet foreløbig har afgivet, må det vist siges, at noget sådant bør det danske folketing ikke finde sig i. Jeg vil gerne spørge finansministeren: findes der i dansk bevillingsret noget fortilfælde, der kan dække denne ret raske handle måde ind?

Man får et grelt billede af regeringens politiske tendens, når man stiller denne rundhændethed på en kvart milliard op imod beskæringen af statens boligfond med 262 mill. kr. Her var der tale om en lovgivning, der netop i den nuværende situation ville opfylde en samfundsvigtig funktion. Den ville hjælpe de likviditetshungrende kommuner til at bygge modne og erhverve billige byggegrunde, så at inflationspresset kunne tages fra jordhåndelen og spekulatjonen. Her var der tale om en udgift med perspektiv og plan i, og det ved regeringen da også godt. Den måde, boligministeren og regeringens presse prøver at køre denne sag på, ligefrem oser af dårlig samvittighed og frygt for vælgerne reaktion. Man lancerer nu en flot 5 års plan med bevillinger på i alt ca. 700 mill. kr. til boligfondens formål, men fortier, at det beløb, der var tale om fra den tidligere regerings og SF's side, var på over 2 milliarder. Det er dog en nedskæring, der klodser — en 1.300-1.400 mill. kr. Man ved også godt, at skal långivningen og byggemodningen have nogen prismæssig effekt, er det afgørende, at indsatsen er tilstrækkelig massiv og pludselig. Men det, man praktiserer nu, er at lade kommunerne optræde i jævn konkurrence med private spekulationskøbere og naturligvis med det resultat, at priserne presses op. Her har vi et eksempel på, hvilken skade der kan komme ud af letsindige løfter om at ville

spare så og så stort et beløb. Jeg vægrer mig ved at tro, at regeringen virkelig er så ond og reaktionær, som dens handlinger i denne sag lader formode. Der er formodentlig blot tale om en kluntet ødelæggelse af en stor og rigtig idé.

Men der er andre nedskæringer, som viser, at regeringen i sin søgen efter sparemuligheder har set ret stort på samfundshensyn. Nedskæringen på tunnelbanen og nedskæringerne på S-banerne, især Køge Bugtbanen, vil yderligere forsinke udbygningen af den økonomisk vigtige kollektive trafik. Nedskæringen på postvæsenet er direkte arbejdsløshedsskabende. Ved at skære ned på forvaltningsskolen, Danmarks Statistik og administrationsrådet rammer man netop de organer, der er centrale med hensyn til forøget planlægning og rationalisering, d. v. s. besparelser på længere sigt. Samme tendens har udsættelsen af opførelsen af administrationsbygningen for staten på Bryghusgrunden og udsættelsen af byggeforskningsinstitutets opførelse.

Grønlandsområdet er et af de felter, der burde være fredet for nedskæringer, især da når de rammer skolevæsen, sundhedsvæsen og stærkt tiltrængte anlæg. Der er lagt en plan for investeringerne på Grønland, og det er naturligvis ikke økonomisk at bryde en sådan plan.

Hvad angår forskellige anlægsned sættelser inden for kulturministeriet, har vi administrationens ord for, at det hovedsagelig drejer sig om ændrede skøn over forbruget på de pågældende byggesager. Det drejer sig således om det kgl. teater, tøjhusmuseet, statens museum for kunst, universitetsbiblioteket, musikkonservatoriet og arkitektskolen i Århus. Jeg vil meget nøje følge disse byggesager, og det må være en selvfølge, at hvis de kommer i nød, ydes der en tillægsbevilling. Men der er andre områder inden for kulturministeriet, hvor der er direkte nedskæringer, og dem stemmer vi naturligvis imod.

Finansministeriets reserver på drift og anlæg har også været et taknemligt nedskæringsfelt; det er jo let lige at tage disse store reservebeløb og gøre et hak i dem. Om der ligger noget reelt heri, kan vi snakke om, når vi ser statsregnskabet. Man kunne naturligvis anlægge det synspunkt, at reservernes størrelse må regeringen selv om,